

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่ม
ประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา
Development of the Training Curriculum on
“Basic Education Curriculum of the ASEAN Community Countries”
for Teacher Students of Universities in Songkhla Province

จุไรศิริ ชูรักษ์ (Juraisiri Choorak)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา 2) ศึกษาผลการประเมินการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา แบบแผนการวิจัยเป็นแบบวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างในการนำหลักสูตรไปใช้จริงเป็นนักศึกษาครูชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 43 คน การพัฒนาหลักสูตรมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรม ขั้นตอนที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ฝึกอบรม และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติ แบบวัดเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียน และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย เนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม สื่อประกอบ การวัดและประเมินผล ตารางการฝึกอบรม และแผนการฝึกอบรม ใช้เวลา 36 ชั่วโมง ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68

2. ผลการประเมินการใช้หลักสูตรฝึกอบรม พบว่า

2.1 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

¹ อาจารย์ ดร. โปรแกรมวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2.2 นักศึกษาครูมีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ระดับดี (ร้อยละ 70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 นักศึกษาครูมีผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ระดับดี (ร้อยละ 70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 นักศึกษาครูมีเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 นักศึกษาครูมีเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ระดับมาก (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6 นักศึกษาครูมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม/หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน/ประชาคมอาเซียน/นักศึกษาครู

Abstract

The objectives of this research were : 1) to develop the training curriculum on “basic education curriculum of the ASEAN community countries” for teacher students of universities in Songkhla province, and 2) to study the result of the training curriculum evaluation

on “basic education curriculum of the ASEAN community countries” for teacher students of universities in Songkhla province. This research was based on research and development. The sample group consisted of 43 fourth year teacher students at Songkhla Rajabhat University. The research was conducted in 4 steps as: 1) setting goals and objectives, 2) curriculum design, 3) curriculum implementation, and 4) curriculum evaluation. The research tools comprised of a training curriculum, a learning achievement test, a performance test, a questionnaire on students’ attitudes, and a questionnaire on student’s opinions. Analytical statistics were percentage, mean, standard deviation, and t-test value.

Research found that:

1. The training curriculum consists of principles, goals, subject matters, training methods, instructional media, evaluation, timetables, and lesson plans for 36 training hours. A quality check of the training curriculum by experts found that the curriculum was appropriate at the highest value, averaging in value at 4.68.

2. The results of the training curriculum evaluation were as follows:

2.1 Students’ learning achievements after the training curriculum

implemented was higher than before the implementation with statistically significant at .01 level.

2.2 Students' learning achievements after the training curriculum implemented was higher than the good level criteria (70%) with statistically significant at .01 level.

2.3 Students' performance scores after the training curriculum implementation was at an excellent level (average = 81.58%) and higher than the good level criteria (70%) with statistically significant at .01 level.

2.4 Students had positive attitudes towards the association of the ASEAN community after the training curriculum implemented higher than before the implementation with statistically significant at .01 level.

2.5 Students had positive attitudes towards the association of the ASEAN community after the training curriculum implemented higher than the high level criteria (3.51) with statistically significant at .01 level.

2.6 Students' opinions towards the training curriculum implementation was at a high level ($\bar{X} = 4.26$).

Key words : development of training curriculum/basic education curriculum/ ASEAN Community/ teacher students.

บทนำ

ประชาคมอาเซียนได้ก่อตั้งขึ้นเป็นประชาคม ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 10 ประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2558 จะเป็นปีที่แต่ละประเทศจะต้องดำเนินการตามข้อตกลงที่กำหนดร่วมกันในกฎบัตรอาเซียนให้มีผลอย่างสมบูรณ์ ส่งผลต่อการดำเนินงานใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมวัฒนธรรม สำหรับด้านสังคมวัฒนธรรมนั้น อาเซียนคือว่าการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างประชาคม โดยถือว่าการพัฒนามนุษย์เป็นเป้าหมายสำคัญอันดับแรกในการเสริมสร้างวิถีชีวิตที่ดีของประชากรในภูมิภาค ดังนั้น การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประชากรในประชาคมอาเซียนให้มีคุณภาพที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม (ศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล, 2555; สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2555 : 8-9) ทั้งนี้ อาเซียนได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา (พ.ศ.2554-2558) มียุทธศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ การเสริมสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน การสร้างคุณภาพและโอกาสทางการศึกษา การเคลื่อนย้ายข้ามแดน และการจัดการศึกษาให้มีความเป็นสากล และการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรรายสาขาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษา (ศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล, 2555 : 1 ; The official website of the Association of Southeast Asian Nations, 2009)

การเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนของประเทศไทยนั้นนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบในหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อด้านการฝึกหัดครูใน

มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ นักศึกษาครูถือเป็นส่วนสำคัญที่จะเป็นผู้มีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอนาคต โดยคุณภาพการศึกษาของไทยจำเป็นต้องได้รับการทบทวนและปรับปรุงผ่านกระบวนการฝึกหัดครู เพื่อให้ได้กำลังคนที่มีคุณลักษณะของคนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือเป็นจุดเน้นสำคัญประการหนึ่งของอาเซียน (Juraisiri Choorak, 2012: 326 – 336) ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นที่นักศึกษาครูจะต้องมีความรู้ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาครูในชั้นปีที่ 4 หากนักศึกษาในกลุ่มนี้ได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนเพิ่มเติมก็จะสามารถต่อยอดความรู้ และนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพต่อไปได้ สอดคล้องกับข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพในหมวด 1 ข้อ 7 ว่าผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาดตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ (ราชกิจจานุเบกษา, 2556: 73)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างหลักสูตรของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลาทั้ง 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่ายังไม่มีกำหนดรายวิชาหรือคำอธิบายรายวิชาเกี่ยวกับหลักสูตรของประเทศประชาคมอาเซียนไว้ในโครงสร้างหลักสูตรหมวดวิชาชีพครูให้นักศึกษาได้เรียนแต่อย่างใด นอกจากนี้ จุโรศิริ ชูรักษ์ (2555 : 218 -230) ได้กล่าวถึงผลกระทบด้านการศึกษา หลักสูตรและการสอนของไทยจาก

การเข้าร่วมประชาคมอาเซียนสรุปได้ว่าประเทศไทยกำลังประสบปัญหาคุณภาพการศึกษา อีกทั้ง การดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาครู นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการไปเพียงบางส่วนเท่านั้น แต่ยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงไปยังครูและนักเรียนส่วนใหญ่ของประเทศ

การพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติ และเจตคติที่ดีในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น มีหลายแนวทาง การฝึกอบรมเป็นแนวทางหนึ่งที่ดีว่าเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งที่จะก่อให้เกิดหรือพัฒนาความรู้ ทักษะ และปรับทัศนคติ (วิบูลย์ บุญยธโรกุล, 2545) และการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบจะช่วยให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ และสามารถนำประสบการณ์ไปใช้ได้อย่างมีคุณภาพ (High/Scope Educational Research Foundation, 2012) สอดคล้องกับงานวิจัยของเฮเซอร์ แอนด์ อูยซอล (Hacer Hande Uysal, 2012) ที่ได้สร้างหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับครูระดับประถมศึกษา ผลการประเมินหลักสูตรพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นส่งผลให้ครูผู้เข้าอบรมมีความรู้หลังการฝึกอบรมเพิ่มขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อการฝึกอบรม และยังสอดคล้องกับนพเก้า ณ พัทลุง ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลแบบบูรณาการสำหรับครูโรงเรียนเอกชนใน 5 จังหวัดชายแดนใต้ ผลการใช้หลักสูตรพบว่า ครูมีผลสัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.00 ผลการประเมินหน่วยการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นมีคุณภาพในระดับดี และมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนั้นมีหลายรูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่มีความเหมาะสมที่จะพัฒนานักศึกษาครูให้มีความรู้ความสามารถครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ คือ รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของเซเลอร์ อเล็กซานเดอร์ และลูอิส (Saylor, Alexander and Lewis, 1981 cited in Lunenburg, 2011) มีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร 2) การออกแบบหลักสูตร 3) การนำหลักสูตรไปใช้ และ 4) การประเมินผลการใช้หลักสูตร

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ในมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา จึงมีแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลาขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาครูมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและหลักสูตรของประเทศสมาชิกที่ใช้ในการพัฒนาคนของประเทศของตน อีกทั้ง ได้พัฒนาทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการอาเซียนเข้าไปในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ เพื่อให้ นักศึกษาครูมีเจตคติที่ดีต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนอันจะส่งผลต่อความสามารถในการปรับตัวให้อยู่ร่วมกันในประชาคมอาเซียน และเห็นแนวทางการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับนโยบายของอาเซียนและของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา

2. เพื่อศึกษาผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา โดยพิจารณาจาก

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมกับเกณฑ์ระดับดี

2.3 ผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

2.4 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

2.5 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมกับเกณฑ์ระดับมาก

2.6 ความคิดเห็นของนักศึกษาครูต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการวิจัยทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา เป็นประโยชน์ ดังนี้

1. เป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาในการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู และฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ตลอดจนพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะของกำลังคนที่มีความเป็นสากลและมีคุณภาพตามที่อาเซียนได้กำหนดเป้าหมายไว้

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสามารถนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ในการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน มีทักษะปฏิบัติในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการอาเซียนและฝึกปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียน ส่งผลให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประชาคมอาเซียนให้บรรลุเจตนารมณ์ที่มุ่งหวังไว้

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามรูปแบบของเซเลอร์ อเล็กซานเดอร์ และลูอิส (Saylor, Alexander and Lewis, 1981 cited in Lunenburg, 2011) มีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน และแนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนจากเอกสาร ตำรา เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนศึกษานโยบายด้านการศึกษาของประชาคมอาเซียนจากกฎบัตรอาเซียน และนโยบายด้านการศึกษาของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับแหล่งองค์ความรู้ที่ผู้วิจัยใช้เป็นหลักได้แก่กฎบัตรอาเซียน (The official website of the Association of Southeast Asian Nations, 2009) แนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) งานวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน (จุไรศิริ ชูรักษ์, 2556ก) งานวิจัยเรื่อง ผลกระทบและแนวโน้มของการฝึกหัดครูในมหาวิทยาลัยจากการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน (Juraisiri Choorak, 2012) บทความเรื่อง ผลกระทบด้านการศึกษาหลักสูตร และการสอนของไทยจากการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน (จุไรศิริ ชูรักษ์, 2555) หลังจากนั้น จึงนำองค์ความรู้จากการศึกษาดังกล่าวมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำมากำหนดเป็นขอบเขตเนื้อหาที่จะบรรจุไว้ในหลักสูตรฝึกอบรม พร้อมทั้งกำหนดจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อให้ นักศึกษาครุมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวครอบคลุมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรม ในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ออกแบบและสร้างหลักสูตรฝึกอบรม

ผู้วิจัยนำจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 1 และผลจากการกำหนดขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดเป็นหลักสูตรฝึกอบรม โดยยึดหลักการเลือกเนื้อหาและการจัดวางเนื้อหาให้มีความครอบคลุม (scope) และการเรียงลำดับที่เหมาะสม (sequence) ตลอดจนเลือกวิธีการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร หลักสูตรที่ออกแบบและสร้างขึ้นครอบคลุมเนื้อหา 4 เรื่อง ได้แก่ 1) รู้จักประชาคมอาเซียน 2) ผลกระทบและแนวโน้มด้านการศึกษาของไทยจากการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน 3) รายละเอียดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศกลุ่มประชาคมอาเซียน และ 4) การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการอาเซียน หลักสูตรฝึกอบรมมีองค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดหมาย เนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม สื่อประกอบ การวัดและประเมินผล ตารางการฝึกอบรม และแผนการฝึกอบรม ใช้เวลา 36 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในขั้นตอนนี้เป็นหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมที่สร้างขึ้นโดยพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรแต่ละองค์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ฝึกอบรม

ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” ไปใช้ฝึกอบรมโดยจัดกิจกรรมฝึกอบรมตามแผนการฝึกอบรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรมทั้งสิ้น 36 ชั่วโมง การวิจัยในครั้งนี้ฝึกอบรมโดยใช้วิธีการบรรยาย การอภิปรายกลุ่ม การใช้ผังกราฟิก การใช้วีดิทัศน์ การฝึกปฏิบัติ การนำเสนอผลงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับและสะท้อนผล การจัดกิจกรรมฝึกอบรมในแต่ละแผนมีกิจกรรม 3 ชั้น คือ ชั้นนำเสนอกิจกรรม ชั้นจัดกิจกรรมฝึกอบรม ชั้นสรุปกิจกรรมและสะท้อนความคิดกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนนี้เป็นนักศึกษา จำนวน 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม (try out)

กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน

3.2 การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จริง

3.2.1 ประชากร เป็นนิสิต/นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 25 ห้อง รวม 1,293 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏสงขลา จำนวน 1 ห้อง มีนักศึกษาจำนวน 43 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

ในขั้นตอนนี้ เป็นการประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมหลังจากฝึกอบรมเสร็จสิ้น รายละเอียดดังนี้

4.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

4.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน”

4.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านความสามารถในการทำงานกลุ่ม 3) เจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียน และ 4) ความคิดเห็นของนักศึกษาครูต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม มีดังนี้

4.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ครอบคลุมการวัดพฤติกรรมใน 6 ระดับ คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ .80 – 1.00 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.23 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 0.47 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

4.2.2 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติ เป็นแบบประเมินการปฏิบัติงานทั้งในด้านกระบวนการและผลงานตามประเด็นการประเมิน 3 ด้าน คือ 1) ด้านคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) ด้านความสามารถในการทำงานกลุ่ม โดยกำหนดการให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubric) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3 ระดับ คะแนนเต็ม 60 คะแนน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

4.2.3 แบบวัดเจตคติของนักศึกษาต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .80 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

4.2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ สอบถามใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินการฝึกอบรม ด้านความรู้ความเข้าใจ

และด้านการนำความรู้ไปใช้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

4.3 ระยะเวลาในการประเมินผลการใช้หลักสูตร

การวิจัยครั้งนี้กำหนดระยะเวลาในการประเมินเป็น 2 ระยะ ดังนี้

4.3.1 การประเมินระยะที่ 1 เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้โดยให้นักศึกษาคูทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้หลังจากอบรมเสร็จสิ้น 36 ชั่วโมง

4.3.2 การประเมินระยะที่ 2 เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติ เจตคติ และความคิดเห็น โดยจัดให้นักศึกษาคูได้ทดสอบภาคปฏิบัติในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการอาเซียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม หลังจากนั้นจึงให้นักศึกษาจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้รายกลุ่ม แล้วทดสอบการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้จริงในโรงเรียนเป็นรายกลุ่ม เมื่อนักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมเสร็จสิ้น จึงให้ทำแบบวัดเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียน และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” สำหรับนักศึกษาคูสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมที่ออกแบบขึ้น ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย

เนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม สื่อประกอบ การวัดและประเมินผล ตารางการฝึกอบรม และแผนการฝึกอบรม ใช้เวลา 36 ชั่วโมง ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่อง ได้แก่ 1) รู้จักประชาคมอาเซียน 2) ผลกระทบและแนวโน้มด้านการศึกษาของไทยจากการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน 3) รายละเอียดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศกลุ่มประชาคมอาเซียน และ 4) การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการอาเซียน ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68

2. ผลการประเมินการใช้หลักสูตรฝึกอบรม ผลการวิจัย พบว่า

2.1 นักศึกษาคูมีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 นักศึกษาคูมีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ระดับดี (ร้อยละ 70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 นักศึกษาคูมีผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 นักศึกษาคูมีเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 นักศึกษาคูมีเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ระดับ

มาก (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6 นักศึกษาครมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน” ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย เนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม สื่อประกอบ การวัดและประเมินผล ตารางการฝึกอบรม และแผนการฝึกอบรม ใช้เวลา 36 ชั่วโมง ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของเซลเลอร์ อเล็กซานเดอร์ และลูอิส (Saylor, Alexander and Lewis, 1981 cited in Lunenburg, 2011) มีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร 2) การออกแบบหลักสูตร 3) การนำหลักสูตรไปใช้ และ 4) การประเมินผลการใช้หลักสูตร ทั้งนี้ การกำหนดจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมครั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของนโยบาย หลักการ และองค์ความรู้ที่ได้มาจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยครอบคลุมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สำหรับการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมนั้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักในการพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่ดีและจัดวางลำดับของเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกัน โดย

เนื้อหานั้นมาจากแหล่งองค์ความรู้ที่เป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นๆ โดยตรงและมาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังที่โชว์เวอร์ (Showers, 2003) ได้กล่าวว่า การเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมเป็นการตัดสินใจอย่างรอบคอบ เนื้อหานั้นควรมาจากพื้นฐานของการศึกษาวิจัยที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน สำหรับขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ฝึกอบรมนั้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะปฏิบัติ และมีเจตคติที่ดี ดังนั้นจึงใช้วิธีการฝึกอบรมที่หลากหลาย นอกจากนี้ก่อนนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรไปใช้กับนักศึกษาครมที่เป็นกลุ่มทดลองใช้หลักสูตร (try out) ก่อน แล้วจึงนำมาปรับปรุงให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริงต่อไป ส่วนการประเมินผลการใช้หลักสูตร ผู้วิจัยประเมินครอบคลุมทั้งผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติ เจตคติ และความคิดเห็น ซึ่งจากขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าวนี้จะมี ความต่อเนื่องและสอดคล้องกันตามรูปแบบของเซลเลอร์ อเล็กซานเดอร์ และลูอิส (Saylor, Alexander and Lewis, 1981 cited in Lunenburg, 2011) ดังกล่าว

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของนพเก้า ณ พัทลุง (2549: 74 – 75) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลแบบบูรณาการ” สำหรับครูในโรงเรียนเอกชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วย หลักการ วัดดูประสงค์ เนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม สื่อประกอบ การวัดและประเมินผล ตารางการฝึกอบรม และแผนการฝึกอบรม และสอดคล้องกับผลการวิจัย

ของคุุช็อค เสือหลง และคณะ (2556 : 78 – 79) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาจิตสำรณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรประกอบด้วย หลักการและเหตุผลแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตรเสริม กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผล และประเมิน และแผนการดำเนินกิจกรรม ใช้เวลา 30 ชั่วโมง โดยผลการตรวจสอบองค์ประกอบของหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องอยู่ในระดับดี

2. ผลการประเมินการใช้หลักสูตรฝึกอบรม พบว่า

2.1 นักศึกษาครูมีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเท่ากับ 13.56 และหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.23 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์เป็นรายระดับ พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมทุกระดับ ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมช่วยพัฒนาความรู้แก่นักศึกษาครูในภาพรวมได้ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีฝึกอบรมที่ทำให้นักศึกษาครูได้พัฒนาความรู้ด้วยวิธีการฝึกอบรมที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับจุดหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของทรงพล เพ็ชรทอง (2554 : 90) ที่ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริม

ความรู้การเป็นผู้นำนันทนาการสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้นำนันทนาการดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักศึกษาครูมีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ระดับดี (ร้อยละ 70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมฝึกอบรมโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ วิธีการบรรยาย การอภิปรายกลุ่ม การใช้ผังกราฟิก การใช้วีดิทัศน์ การฝึกปฏิบัติ การนำเสนอผลงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับและสะท้อนผล ท่ามกลางบรรยากาศเป็นกันเอง อีกทั้ง เนื้อหาที่อบรมมีความน่าสนใจ ซึ่งการจัดกิจกรรมที่หลากหลายดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาครูเกิดความรู้ได้ ดังที่อ้อม ประนอม (2552 : 63-67) ที่ได้กล่าวถึงหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ไว้สรุปได้ว่าควรใช้วิธีการหลายอย่าง หลายรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีเมื่อสิ่งนั้นสัมพันธ์กับสภาพปัญหาที่มีอยู่จริงในสังคม และจะเรียนได้ดีในบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เป็นกันเอง อีกทั้ง จุไรศิริ ชูรักษ์ (2556ข: 154) ยังกล่าวไว้ว่า การเลือกเนื้อหาต้องเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน ท้องถิ่น และบริบทด้านต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างสูงสุด ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของนพเก้า ณ พัทลุง (2549: 74 – 75) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลแบบบูรณาการ” สำหรับครูโรงเรียนเอกชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่าผล

สัมฤทธิ์หลังการอบรมของครูที่เข้ารับการฝึก
อบรมคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.00

2.3 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการ
ปฏิบัติพบว่านักศึกษาครูมีผลสัมฤทธิ์ด้านการ
ปฏิบัติหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวม
อยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ
81.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 (ระดับดี)
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผลการปฏิบัติในทุก
ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพของแผนการจัดการ
เรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้าน
ความสามารถในการทำงานกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยสูง
กว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็น
ว่าหลักสูตรฝึกอบรมช่วยให้นักศึกษาครูมีทักษะ
การปฏิบัติ เนื่องจากในการจัดกิจกรรมตาม
แผนการฝึกอบรมนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดกิจกรรม
ให้นักศึกษาครูได้ฝึกปฏิบัติการเขียนแผนการ
จัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยผู้วิจัยในฐานะ
วิทยากรได้ตรวจแผนและให้ข้อเสนอแนะในการ
ปรับปรุงแผนแก่นักศึกษา หลังจากนั้น จึงให้ฝึก
ปฏิบัติการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นราย
กลุ่ม และจัดการเรียนรู้เป็นรายกลุ่มตาม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่กลุ่มร่วมกันจัดทำขึ้น
โดยให้นักศึกษาได้ใช้กระบวนการกลุ่ม สมาชิก
ในกลุ่มแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันวางแผนการทำงาน
ร่วมกัน และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้
เถียง อภิปราย เสนอแนะ แล้วลงมือปฏิบัติตาม
ที่สมาชิกทุกคนเห็นพ้องต้องกัน จึงส่งผลให้
นักศึกษาครูเกิดทักษะในการปฏิบัติส่งผลให้ผล
สัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับดี
เยี่ยม โดยการปฏิบัติด้านคุณภาพของแผนการ
จัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดี ส่วนด้านการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ และทักษะในการทำงาน

กลุ่มอยู่ในระดับดีเยี่ยม ดังที่อ้อม ประนอม
(2552: 64) กล่าวไว้ว่าผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีเมื่อ
ได้ใช้ความรู้ความสามารถ ความถนัดและเวลา
ของตนอย่างเต็มที่ ตลอดจนได้มีส่วนร่วมใน
กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติจริง ผลการวิจัยในครั้งนี้
สอดคล้องกับผลการวิจัยกับมณูญ ชัยพันธ์
(2548) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การ
สร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับครู
ประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการฝึก
อบรมสามารถสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณา
การได้ระดับคุณภาพระดับดี ผลการวิจัยยัง
สอดคล้องกับอารีย์ พรหมเล็ก (2553: 183-
184) ที่ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึก
อบรมสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เสริม
สร้างความฉลาดทางอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัย
ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถใน
การเขียนแผนการจัดประสบการณ์อยู่ในระดับ
มาก และมีความสามารถในการจัดประสบการณ์
อยู่ในระดับมากเช่นกัน

2.4 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของ
นักศึกษาครูก่อนและหลังการใช้หลักสูตรฝึก
อบรม พบว่า นักศึกษาครูมีเจตคติต่อการรวม
กลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนหลังการใช้
หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ
สมมติฐานที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้
แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง
“หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศใน
กลุ่มประชาคมอาเซียน” ได้ส่งผลให้นักศึกษาครู
ผู้เข้าอบรมมีเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็น
ประชาคมอาเซียนสูงขึ้นได้ เนื่องจากในการฝึก
อบรมนั้น ผู้วิจัยได้จัดวางเนื้อหาเกี่ยวกับ
ประชาคมอาเซียนให้นักศึกษาครูได้เข้าใจหลัก

การ จุดมุ่งหมาย และเจตนารมณ์ของการก่อตั้งประชาคมอาเซียน ตลอดจนจัดกิจกรรมฝึกอบรมให้มีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้และมุมมองต่อประชาคมอาเซียนที่ส่งผลทางบวกในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของอาเซียนที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา พ.ศ.2554-2558 ยุทธศาสตร์หนึ่งที่สำคัญคือการเสริมสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน (The official website of the Association of Southeast Asian Nations, 2009) สอดคล้องกับผลการวิจัยของเฮเซอร์แฮนด์ อูยซอล (Hacer Hande Uysal, 2012) ที่ได้สร้างหลักสูตรฝึกอบรมครูระดับประถมศึกษา ผลการประเมินหลักสูตรด้านเจตคติ พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นส่งผลให้ผู้เข้าอบรมมีเจตคติที่ดีต่อการฝึกอบรม

2.5 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาครูหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมกับเกณฑ์ระดับมาก (3.51) พบว่า นักศึกษาครูมีเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ระดับมาก (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากเนื้อหาในหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นนั้นเป็นเนื้อหาที่สัมพันธ์กับบริบทของประเทศไทยที่จะต้องเข้าร่วมเป็นประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ปี พ.ศ. 2558 ผู้วิจัยในฐานะวิทยากรได้ถ่ายทอดให้นักศึกษาครูได้ทราบถึงหลักการของการรวมกลุ่มกันของประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียน ตลอดจนเห็นประโยชน์จากนโยบายของประชาคมอาเซียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศสมาชิกด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้าน

สังคมและวัฒนธรรม โดยจัดกิจกรรมฝึกอบรมที่มีรูปแบบหลากหลายและกิจกรรมฝึกอบรมในแต่ละแผนการฝึกอบรมประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ คือ ชี้นำเสนอกิจกรรม ชั้นจัดกิจกรรมฝึกอบรม ชั้นสรุปกิจกรรมและสะท้อนความคิด สอดคล้องกับอ้อม ประนอม (2552: 65-67) ที่กล่าวไว้ว่าผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีเมื่อสิ่งที่จะเรียนนั้นสัมพันธ์กับสภาพปัญหาที่มีอยู่จริงในสังคม ต้องการที่จะรู้จักหรือตระหนักในตนเอง และพัฒนาตนเองเพื่อปรับตัวและปรับอาชีพให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักศึกษาครูมีเจตคติต่อการรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมอาเซียนหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์ระดับมาก

2.6 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาครูต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมจากการที่ผู้วิจัยในฐานะวิทยากรฝึกอบรมได้สังเกตการทำกิจกรรมของนักศึกษาครูในระหว่างการฝึกอบรม โดยภาพรวมเห็นว่า นักศึกษามีความตั้งใจในการทำกิจกรรม มีความกระตือรือร้น และซักถามในประเด็นที่สงสัย ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและกับผู้วิจัยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ เนื่องจากเนื้อหาที่ฝึกอบรมในครั้งนี้เป็นเนื้อหาใหม่ที่นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจนมาก่อน แต่ขณะเดียวกันนักศึกษามีความตระหนักว่าในปี พ.ศ. 2558 เป็นปีที่ทุกประเทศไทยต้องเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและ

ปฏิบัติตามข้อตกลงที่ประเทศสมาชิกได้กำหนดร่วมกัน ซึ่งส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาที่ต้องมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ในฐานะครูผู้สอนในอนาคตอันใกล้ ดังนั้น หลักสูตรฝึกอบรมที่ออกแบบขึ้นจึงสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา นอกจากนี้ ในการจัดอบรมในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรอยู่บนพื้นฐานของรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้องกันเป็นลำดับ จึงส่งผลให้หลักสูตรฝึกอบรมที่ออกแบบดังกล่าวมีเนื้อหา และวิธีการฝึกอบรมที่เหมาะสม ตลอดจนเอกสารการฝึกอบรมมีความสมบูรณ์ครบถ้วนทำให้นักศึกษาผู้เข้าอบรมเข้าใจและปฏิบัติได้ง่าย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับบททศ ญ พัทลุง (2549: 74 – 75) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลแบบบูรณาการ” สำหรับครูโรงเรียนเอกชน ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ครูที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อการนำหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลาสามารถนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปใช้ฝึกอบรมนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 4 เพื่อให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติ เจตคติต่อการอยู่ร่วมกันเป็นประชาคมอาเซียน และมีความคิดเห็นต่อการนำหลักสูตรฝึกอบรมในระดับมาก ทั้งนี้ นักศึกษากลุ่มดังกล่าวต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และหลักการจัดการเรียนรู้มาก่อน

2. ในการฝึกอบรมนั้น ผู้เข้าอบรมต้องนำเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องในกลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชามาด้วย เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในชั้นนั้น ๆ

3. ในระหว่างการฝึกปฏิบัติ วิทยากรผู้ให้การอบรมต้องให้คำแนะนำและสังเกตการปฏิบัติงานของนักศึกษาครูผู้เข้าอบรมอย่างใกล้ชิด และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้การปฏิบัติงานนำไปสู่การสร้างชิ้นงานที่กำหนดในขั้นตอนต่อไปได้อย่างถูกต้อง

4. ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติ โดยให้นักศึกษาครูได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้จริงในโรงเรียนนั้น จำเป็นต้องมีผู้ช่วยผู้วิจัยที่ทำหน้าที่ในการประเมินการปฏิบัติดังกล่าวให้เพียงพอกับกลุ่มของนักศึกษา ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะต้องประชุมชี้แจงผู้ช่วยผู้วิจัยให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือประเมิน และแนวทางการประเมินด้านการปฏิบัติให้เข้าใจตรงกันก่อน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยและพัฒนาโดยนำหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 ในมหาวิทยาลัยอื่นที่เปิดสอนในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

2. ควรวิจัยและพัฒนาโดยนำหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักศึกษาครูในชั้นปีอื่น ๆ หรือครูผู้สอนที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน

3. ควรพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่เกี่ยวกับอาเซียนในเรื่องอื่น ๆ สำหรับนักศึกษาครู ตลอด

จน นักศึกษาในคณะอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

4. จากการวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาเพียงผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติ เจตคติ และความคิดเห็น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาวิจัยตัวแปรอื่น ๆ ด้วย ได้แก่ ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการฝึกอบรม ทักษะ การแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิด เป็นต้น

5. การวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้วิธีการฝึกอบรม ได้แก่ การบรรยาย การอภิปรายกลุ่ม การใช้ผังกราฟิก การใช้วีดิทัศน์ การฝึกปฏิบัติรายบุคคล และรายกลุ่ม การนำเสนอผลงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับและสะท้อนความคิด ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรใช้วิธีการฝึกอบรมวิธีอื่น ๆ ด้วย ได้แก่ การทัศนศึกษา การเชิญวิทยากร การจัดนิทรรศการ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จุไรศิริ ชูรักษ์. (2555). ผลกระทบด้านการศึกษา หลักสูตรและการสอนของไทยจากการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน. วารสารหลักสูตรและการสอนทักษิณ. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2555.
- _____ . (2556ก). การสังเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- _____ . (2556ข). การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development). พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ทรงพล เทีชรทอง. (2554). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมความรู้การเป็นผู้นำนันทนาการสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขานันทนาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2549). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง “การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลแบบบูรณาการ” สำหรับครูโรงเรียนเอกชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้. สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มัญญ ชัยพันธ์. (2548). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการสำหรับครูประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ราชกิจจานุเบกษา. (2556). ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556, หน้า 72 เล่ม 130 ตอนพิเศษ 130ง ราชกิจจานุเบกษา 4 ตุลาคม 2556.
- วิบูลย์ บุญยธโรกุล. (2545). คู่มือวิทยากรและผู้จัดการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล. (2555). ทิศทางและนโยบายการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน. เอกสารประกอบการบรรยายในการประชุมเรื่อง “มุ่งหน้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน” เมื่อวันที่ 26 – 27 เมษายน พ.ศ. 2555 ณ วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว อำเภอเกาะสมุย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี.

- ศุภโชค เสือทอง และคณะ (2556). วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ. ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2556.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). **แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2555). รายงานผลการพิจารณาและติดตามความพร้อมด้านการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน (26 พฤษภาคม 2554 – 2 เมษายน 2555). เอกสารประกอบการบรรยายในการประชุมเรื่อง “มุ่งหน้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน” เมื่อวันที่ 26 – 27 เมษายน พ.ศ. 2555 ณ วิทยาลัยนานาชาติการทองเที่ยว อำเภอเกาะสมุย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
- อารีย์ พรหมเล็ก. (2553). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อ้อม ประนอม. (2552). **วิทยาการสำหรับวิทยาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด นวสาส์นการพิมพ์.
- Hacer Hande Uysal (2012) “Evaluation of an In-service Training Program for Primary-school Language Teachers in Turkey”. **Australian Journal of Teacher Education**. Vol 37, 7. July 2012 (p 14 – 29) (online). <http://ro.ecu.edu.au/ajte/vol37/iss7/2/>. January 16, 2014.
- High/Scope Educational Research Foundation. (2012). **In service teacher training** (online). http://www.highscope.org/file/Research/high__scope__curriculum/Inservicetraining.pdf. December 15, 2013.
- Juraisiri Choorak. (2012). “The Effects and Trends of Teacher Education in Universities Arising from the ASEAN Community”. **Proceeding The International Conference “The Excellence in Teacher Education and Research Innovation”** 24 – 28 December 2012. The Royal Orchid Sheraton, Bangkok, Thailand.
- Lunenburg, F. C. (2011). “Curriculum Development: Deductive Models”. **SCHOOLING**. VOLUME 2, NUMBER 1, 2011. Sam Houston State University.
- Showers, B. (2003). **Selecting Content** (online). www.state.ia.us/educate/ecese/tqt/tc/prodev/selecting__content.html. October, 18, 2012.
- The official website of the Association of Southeast Asian Nations. (2009). **About Asian** (online). www.aseansec.org/. May 1, 2012.